

Το Κόσμημα της Αθανασίας

Λώρενς Νιούη

Η ενέργεια των Ιχθύων διαμορφώνει την τελική πύλη εξόδου μέσω της οποίας η ανθρώπινη ψυχή πρέπει να περάσει για να απελευθερωθεί από τον τροχό της επαναγέννησης. Για εκείνους που στέκουν με ηρεμία και ετοιμότητα σε αυτό το κρίσιμο σημείο μετάβασης, ένα δραματικό φινάλε βρίσκεται μπροστά τους, μέσα στον καπνό και το σκοτάδι που δημιουργεί ο Πλούτων, μια απλή κουκκίδα στις παρυφές του ηλιακού συστήματος, με αντίκτυπο, ωστόσο, εντελώς δυσανάλογο του μεγέθους του. Για όσους αναδύονται μέσα από αυτή την δοκιμασία, μια αρχαία γραφή βεβαιώνει: **Χαμένοι είναι αυτοί και βρέθηκαν, νεκροί κι ωστόσο παλλόμενοι με ζωή.** Καθένας από εμάς μια μέρα συνειδητά θα αντιμετωπίσει κατά πρόσωπο αυτό τον «θάνατο των θανάτων», προκειμένου να περάσει από την πύλη της μύησης και να διεκδικήσει το μεγάλο δώρο των Ιχθύων – **το κόσμημα της αθανασίας.** Στην Ιχθυακή εποχή, η Πλουτώνια επίδραση συμβολίζεται με την κάθοδο του Χριστού στον Άδη, μετά την σταύρωση, προτού αναστηθεί στην «περισσή άφθονη ζωή». Θα το εξετάσουμε αυτό πιο λεπτομερειακά, μετά την παύση και την χρήση του αποψινού μάντραμ.

Είμαι ένα σημείο φωτός μέσα σ' ένα
μεγαλύτερο Φως.
Είμαι ένα νήμα στοργικής ενέργειας
μέσα στο ρεύμα της Θείας αγάπης.

Είμαι ένα σημείο θυσιαστικού
Πυρός,
Εστιασμένο μέσα στην πύρινη
Θέληση του Θεού.
Κι έτσι στέκω.

Είμαι ένας δρόμος δια του οποίου οι
Άνθρωποι μπορούν να επιτύχουν.
Είμαι μια πηγή δύναμης, που τους
Επιτρέπει να στέκουν.
Είμαι μια δέσμη φωτός, που φέγγει
στο διάβα τους.
Κι έτσι στέκω.

Και στέκοντας έτσι, γυρίζω
Και βαδίζω με αυτό τον τρόπο
Τους δρόμους των ανθρώπων,
Γνωρίζοντας τους δρόμους του Θεού.
Κι έτσι στέκω.

Λέγεται ότι ο Πλούτων «ενεργοποιείται στη ζωή του ανθρώπου ο οποίος “ζωντανεύει με την ανώτερη έννοια, η κατώτερη φύση του περνά μέσα στους καπνούς και το σκοτάδι του Πλούτωνα ... για να μπορέσει ο άνθρωπος να ζήσει με αλήθεια στην ανώτερη γη του φωτός”».¹ Ο Πλούτων είναι ο εσωτερικός κυβερνήτης των Ιχθύων και λειτουργεί σε συνδυασμό με το κέντρο του ηλιακού πλέγματος, φτάνει στα βάθη της ανθρώπινης φύσης, ανασύροντας το σύνολο των φραγμών στην επιφάνεια, έτσι ώστε να μπορέσουν να καταστραφούν. Ως εκ τούτου δεν είναι να απορεί κανείς, όταν λέγεται ότι ο Πλούτων είναι ο θεματοφύλακας της ενέργειας της πρώτης ακτίνας, της ενέργειας της ενσωματωμένης θείας θέλησης. Είναι μόλις σε αυτή την περίοδο της ανθρώπινης ιστορίας που η ανθρωπότητα σε κάποιο βαθμό αρχίζει να ανταποκρίνεται αυξημένα στην θεία θέληση, δεδομένου ότι αυτή κατέρχεται στον πλανήτη μας μέσω του Κριού, του Ηφαίστου και του Πλούτωνα και οι εσωτερικές διδασκαλίες το αναφέρουν ως αιτία για την σχετικά πρόσφατη ανακάλυψη του Πλούτωνα.² Θα μπορούσαμε, επίσης, να υποθέσουμε ότι η πρόσφατη ανακάλυψη του Πλούτωνα, ως πλανήτη νάνου, ενδέχεται να αποτελεί σύμβολο της αντίδρασης της ανθρωπότητας στην καταστροφική του δύναμη και μια υποσυνείδητη προσπάθεια να μειώσει την επίδρασή του.

Σύμφωνα με την Ελληνική μυθολογία, ο Πλούτων και οι δύο αδελφοί του, ο Δίας και ο Ποσειδώνας, έδωξαν τον πατέρα τους, τον Μεγάλο Θεό Κρόνο, από τον θρόνο του και τράβηξαν κλήρους να δουν ποιος θα κυβερνήσει τα διαφορετικά μέρη του σύμπαντος. Ο Πλούτων απέσπασε τον Κάτω Κόσμο, τον κόσμο των νεκρών, γνωστό και ως Οίκο του Άδη. Καθώς αυτός βρισκόταν κάτω από την γη, ανέλαβε επίσης την θέση του Θεού του πλούτου, γιατί όλα τα πολύτιμα μέταλλα είναι θαμμένα βαθιά κάτω από την επιφάνεια του πλανήτη. Εδώ βλέπουμε στον μύθο και στον συμβολισμό την επίδραση του Πλούτωνα στην αλύτρωτη κατώτερη φύση, που οδηγεί σε μια υπερβολική γοητεία με τον υλικό κόσμο και μια συγκέντρωση όλων των δυνάμεων για κατοχή, κυνηγητό και γενικότερη καταβύθιση στην ενέργεια της ύλης. Ο πλούτος είναι μία δυνητική ενέργεια, μια κρυσταλλοποιημένη αποθήκη της γήινης ζωτικότητας, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τον έλεγχο της ύλης σε όλες τις ποικίλες μορφές της είτε για καλό είτε για κακό.

Αυτό αντικατοπτρίζεται σε δύο όρους, που έχουν βρει την έκφρασή τους στην αγγλική γλώσσα μέσω μιας υποσυνείδητης ψηλάφησης της επίδρασης του Πλούτωνα – Πλουτοκρατία (Plutocracy), που σημαίνει κυριαρχία του πλούτου και Πλουτοκράτης (Plutocrat), κάποιος που χρησιμοποιεί τον πλούτο για να ασκήσει εξουσία. Όταν η ανθρώπινη φιλοδοξία συγκεντρώνεται στην συσσώρευση πλούτου για ιδιοτελείς σκοπούς, η συνείδηση απονεκρώνεται, θαμμένη στην ενέργεια της ύλης. Είναι μια ένδειξη ότι η χαμηλότερη νότα των Ιχθύων κυβερνά: *“Και ο Λόγος είπε, Προχώρησε στην ύλη”*.

Ο Πλούτων της Ελληνικής και της Ρωμαϊκής μυθολογίας ήταν εφοδιασμένος με μια μαγική περικεφαλαία, που τον καθιστούσε αόρατο στις σπάνιες περιπτώσεις που ήθελε να κινηθεί κοντά στην επιφάνεια της γης. Σε αυτή την εντυπωσιακή εικόνα βλέπουμε, ενδεχομένως, την ανώτερη εμφάνιση του Πλούτωνα ως παράγοντα μετασχηματισμού, όπου μια ζωή, που κυβερνάται από εκείνο που είναι απτό και έχει αφομοιωθεί μέσω των κατώτερων αισθήσεων, είναι ανταλλάξιμη με την άυλη ζωή του πνεύματος. Αρχικά, απαιτείται ένα άλμα πίστης, προκειμένου να υποβληθούμε σε αυτήν την μεταμορφωτική δύναμη, καθώς η πνευματική ζωή δεν είναι ευδιάκριτη στο θνητό μάτι. Αν και τα θέλγητρα της υλικής Ζωής προσκρούουν συνεχώς πάνω στις αισθήσεις μας, η

επανατοποθέτησή μας σε αυτήν την αθέατη ως τώρα σφαίρα δραστηριότητας, απαιτεί ακλόνητη πεποίθηση και μια γενναία καρδιά.

Αυτές οι ιδιότητες μας συντονίζουν με την άορατη παρουσία του Πλούτωνα, μέσω του οποίου ο κόσμος των πνευματικών δυνάμεων αρχίζει να αποκαλύπτεται. Αναλαμπές έμπνευσης από αυτόν τον κόσμο της ζωντανής ενέργειας αρχίζουν να ενεργοποιούν και να φωτίζουν το νου, ενώ ο υλικός κόσμος, συγκρινόμενος, φαίνεται βαρετός και χωρίς νόημα. Εν τούτοις, αργότερα, διαπιστώνεται, ακόμη, ότι αυτός ο πνευματικός κόσμος του φωτός και της ενέργειας μικρή σημασία έχει αν δεν εκφράζεται δημιουργικά στον κόσμο της ύλης, από τον οποίο αναζητήθηκε διαφυγή. Προβάλλει η κατανόηση, ότι ο τόπος του μαθητή βρίσκεται στο κέντρο του σταυρού της ζωής, σχετίζοντας τους δύο κόσμους μεταξύ τους. Έτσι, ο θάνατος στους Ιχθείς σημαίνει πραγματικά ότι ο μαθητής δεν υπόκειται πλέον στο έλεος της έλξης και της γοητείας των στοιχειακών ζώων που συνθέτουν και χειραγωγούν την ύλη, ενώ μια νέα εστίαση βρίσκεται στο φως της ζωής που κατευθύνει την ουσία σύμφωνα με τους θείους σκοπούς. Ενώσω εξακολουθεί να κινείται στον κόσμο της μορφής, ο μαθητής λαμβάνει το ρόλο του παρατηρητή και του διευθύνοντος των δραστηριοτήτων δόμησης αυτών των στοιχειακών ζώων, και μέσω αυτής της δημιουργικής διεύθυνσης οι δύο κόσμοι συγχωνεύονται σε έναν.

Ας ξαναθυμηθούμε, ότι ο κατώτερος τόπος των Ιχθύων προκαλεί μια κίνηση στην ύλη, και αυτό ισχύει εξίσου για τον ανώτερο τόνο: *Εγκαταλείπω τον οίκο του πατρός, και γυρίζοντας πίσω σώζω.* Η διαφορά, σε αυτήν την τελευταία περίπτωση, έγκειται στο ότι η επιστροφή στην ύλη είναι εκείνη του ελευθερωτή και όχι του αιχμαλώτου. Υποδεικνύει την επιστροφή προκειμένου να σωθούν όσοι είναι ακόμη επιδεικτικοί στην κατώτερη έλξη της μορφικής ζωής, κι αυτή η έλλειψη ελευθερίας συνθέτει τον πραγματικό ορισμό της κόλασης. Στον αρχαίο μύθο αυτή η ζωντανή κόλαση αντιπροσωπεύεται από τον Οίκο του Άδη, μέσα στον οποίο *τα σκιερά πνεύματα περιφέρονται ακατάπαυστα κάτω από το μακρύ υπόγειο πέρασμα προς την αίθουσα του θρόνου, όπου προΐσταται ο Πλούτωνα και η σύζυγός του Περσεφόνη* – ένα μέρος απ' όπου δύσκολα δραπετεύει κανείς. Η γοητεία στην ενέργεια της ύλης συσκοτίζει το φως της ανώτερης πραγματικότητας και έτσι παύει να αναζητείται η ελευθερία. Αντιθέτως, η χωριστική θέληση και η επιθυμητική φύση επιδιώκουν έναν προσωπικό παράδεισο φτιαγμένο από υλικές μορφές. Αυτό, με την σειρά του, οδηγεί στο φόβο του θανάτου, επειδή οι μορφές προορίζονται να πεθαίνουν, όπως καλά γνωρίζουμε.

Ο φόβος που σχετίζεται με το θάνατο ισχύει εδώ και αιώνες, λόγω στενής ταύτισης της ανθρωπότητας με τις εξωτερικές αισθήσεις. Φυσικά, αν κάτι εξαφανίζεται και δεν ανιχνεύεται πλέον από αυτές, παύει να υφίσταται. Μόνο η μετατόπιση της συνείδησης και η λειτουργία των ανώτερων αισθήσεων αποκαλύπτουν ότι στο αντίστροφο βρίσκεται, βασικά, η πραγματικότητα και ότι ο θάνατος δεν είναι παρά μια πορεία προς ευρύτερα πεδία ζωής και περιεκτικότητας. Δυστυχώς, όμως, ο φόβος του θανάτου της φυσικής μορφής έχει οδηγήσει στην προσπάθεια να επιτευχθεί αθανασία, μέσω παράτασης της ζωής με ακραίους τρόπους. Με την έλευση της κρυογονικής, έχει αναπτυχθεί μια ακμάζουσα βιομηχανία γύρω από την ιδέα της ψύξης του ανθρωπίνου σώματος κατά τον θάνατο και της διατήρησής του, έως η εξέλιξη της τεχνολογίας επιτρέψει την επαναφορά του στη ζωή. Σε περίπτωση που μια τέτοια πρακτική γινόταν δημοφιλής, τελικά δεν θα έμενε χώρος για παιδιά στον κόσμο. Σαν συνέπεια, θα είχαμε το μαράζωμα των φρέσκων ιδεών και το είδος εκείνο των ηδονιστικών τρόπων ζωής, που σημάδεψαν την παρακμή πολλών πολιτισμών μέσα στους αιώνες. Ευτυχώς, όμως, το κόσμημα της αθανασίας που βρίσκεται βαθιά ενσωματωμένο μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, είναι επίσης πράκτορας θανάτου και

απελευθέρωσης. Όταν η αρχή της ζωής αποφασίσει να αποσυρθεί από το φυσικό πεδίο, απομακρύνεται από το σημείο αγκυροβόλησης στην καρδιά κάθε ενεργειακού κέντρου της ανθρώπινης δομής και καμιά εξωτερική δύναμη δεν μπορεί να την κρατήσει εκεί.

Αυτό δεν σημαίνει, βέβαια, ότι παύουν να είναι ευπρόσδεκτες οι πρόοδοι για την παράταση της ανθρώπινης ζωής. Καθώς, η υγειονομική μέριμνα και η προληπτική ιατρική κερδίζουν σε αποτελεσματικότητα, η διάρκεια και, ακόμη σπουδαιότερο, η ποιότητα ζωής θα μπορούσε να αυξηθεί σημαντικά προς όφελος της ψυχής, επιτρέποντάς της να αποκομίσει περισσότερη εμπειρία από κάθε ενσάρκωση. Εν τούτοις, ο νόμος των κύκλων, μετά από κάποιο βαθμό δραστηριότητας, επιβάλλει μια περίοδο ανάπαυσης και αφομοίωσης, κατά τον ίδιο τρόπο που απαιτούνται η ανάπαυση και ο ύπνος στο τέλος της ημέρας. Γέννηση, ζωή και θάνατος – εμφάνιση, δραστηριότητα και εξαφάνιση – είναι οι νόμοι της φύσης και δεν μπορούν να παραβιαστούν. Στο τέλος μιας ενσάρκωσης, αποφασίζεται από την ψυχή η ώρα, κατά την οποία η πρώτη ακτίνα με την όψη του καταστροφέα εισέρχεται στο σκηνικό, αποκρυσταλλώνοντας την μορφή και επικουρώντας την διαφυγή της εσωτερικής ζωής.

Η αληθινή αθανασία είναι το δώρο της κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, ενώ, αναπτύσσοντας συνέχεια στη συνείδηση και καταγράφοντας τα πιο λεπτοφυή πεδία της θείας εκδήλωσης, θα καταστεί εφικτή αυτή η πραγμάτωση. Αυτό συνεπάγεται την χρήση της ενέργειας των Ιχθύων και την δύναμη της απάρνησης, προκειμένου να αποσπαστούμε από τον κόσμο της μορφής, ενώ η εστίαση μετατοπίζεται φυσικά από την αυτοσυντήρηση στην ανιδιοτελή υπηρεσία. Τότε, γίνεται η επαφή με το πραγματικό κόσμημα της αθανασίας, που βρίσκεται στα βάθη της ύπαρξής μας και εγγυάται την διατήρηση της ατομικότητας, καθώς περάσαμε από διαδοχικές συγχωνεύσεις και ταυτίσεις. Αυτοί οι μετασχηματισμοί αφορούν την μορφή της ψυχής στο δικό της πεδίο, που απεικονίζεται ως ένας λωτός, του οποίου τα πέταλα σχηματίζονται από ρεύματα στροβιλιζόμενης ενέργειας και ξεδιπλώνονται ανταποκρινόμενα στον πειραματισμό, την εμπειρία και την έκφραση στον κόσμο της μορφής.

Το ίδιο το κόσμημα βρίσκεται στην καρδιά της ψυχής στο δικό της πεδίο και περιγράφεται στην *Πραγματεία του Κοσμικού Πυρός* με τις παρακάτω φράσεις: «Καλυμμένο στο καθαυτό κέντρο ή την καρδιά του λωτού βρίσκεται ένα λαμπρό σημείο ηλεκτρικού πυρός με ασπρογάλαζη χροιά (το πετράδι στο λωτό) που περιβάλλεται και κρύβεται τελείως από τρία σφικτά διπλωμένα πέταλα. Γύρω απ' τον κεντρικό αυτόν πυρήνα ή εσώτερη φλόγα διευθετούνται τα εννέα πέταλα σε κύκλους των τριών πετάλων, απαρτίζοντας συνολικά τρεις κύκλους. Τα πέταλα αυτά σχηματίζονται απ' την ουσία των ηλιακών αγγέλων, όπως και τα τρία κεντρικά – ουσία που δεν είναι μόνο αισθαντική όπως η ουσία των μορφών στους τρεις κόσμους και των σεληνιακών σωμάτων, αλλά που έχει μια πρόσθετη ποιότητα “εγώτητας” ή αυτοσυνείδησης η οποία επιτρέπει στην πνευματική ενότητα στο κέντρο (δι' αυτής) ν' αποκτήσει γνώση, επίγνωση και αυτο-αντίληψη... Τη στιγμή που προσεγγίζεται η τέταρτη Μύηση ...τα τρία πέταλα στο κέντρο ανοίγουν αποκαλύπτοντας το “αστραποβόλο πετράδι”. Στη μύηση αυτή ... τα τρία πυρά διεγείρονται αιφνίδια από μια καθοδική ροή ηλεκτρικής ή θετικής δύναμης από την Ενάδα και η αστραποβόλος ανταπόκρισή τους προκαλεί εκείνη την συγχώνευση που καταστρέφει ολόκληρη τη σφαίρα ... Το κεντρικό ηλεκτρικό πυρ επικεντρώνεται στο άτομα-βούδι. Ο Στοχαστής ή η πνευματική οντότητα στέκει ελεύθερη απ' τους τρεις κόσμους και λειτουργεί συνειδητά στο βουδδικό πεδίο». ³

Η καταστροφή του λεπτοφυούς σώματος της ψυχής και η απελευθέρωση της εσωτερικής ζωής σε υψηλότερα επίπεδα έκφρασης βρίσκει μια αντιστοιχία στην ανακάλυψη από την ανθρωπότητα και την χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Στην πυρηνική διαδικασία η εξωτερική μορφή του στοιχείου

ομοίως διασπάται και η κρυμμένη στην καρδιά του θετική ενέργεια απελευθερώνεται. Αυτό το καθρέφτισμα της διαδικασίας του θανάτου και η μετάβαση της ζωής σε ένα νέο σημείο εστίασης φέρει την σφραγίδα του Πλούτωνα και έτσι οι σύγχρονοι αστρολόγοι ίσως έχουν δίκιο, που συσχετίζουν τον Πλούτωνα με την ατομική ενέργεια. Εάν είναι έτσι, για άλλη μια φορά φαίνεται να έχει λάβει χώρα μία πράξη συγχρονικότητας βαθιά μέσα στο συλλογικό υποσυνείδητο, ονομάζοντας ένα θανατηφόρο συστατικό της πυρηνικής διαδικασίας, Πλουτώνιο. Συμπτώσεις αυτού του είδους μπορεί να μοιάζουν μεμονωμένα περιστατικά στον κόσμο της μορφής, δεν είναι, όμως, παρά απλά διαφορετικές όψεις του ίδιου και ενός γεγονότος στον κόσμο της έννοιας.

Το Πλουτώνιο είναι ένα πανίσχυρο στοιχείο που αντανακλά τις ποιότητες της πρώτης ακτίνας του Πλούτωνα. Αυτό συμβολίζεται, επίσης, από το γεγονός ότι η ίδια η ανθρωπότητα δημιούργησε αυτό το στοιχείο, που δεν μπορεί να βρεθεί στη φύση σε οποιονδήποτε αξιοποιήσιμο βαθμό, και εναπόκειται τώρα στην ανθρωπότητα να το χρησιμοποιήσει για το καλύτερο ή το χειρότερο. Το Πλουτώνιο, όπως ο Πλούτωνα, ασκεί τεράστια δύναμη συγκριτικά με το μέγεθος του, όπως είδαμε από τις καταστροφικές επιπτώσεις της ατομικής βόμβας, ενώ, η απελευθέρωση της ενέργειάς του, μπορεί να προκαλέσει αρνητική καταστροφή ή θετική μεταμόρφωση. Στην Δυτική κουλτούρα δεν συνηθίζεται να σκεφτόμαστε με όρους μεγάλων χρονικών περιόδων, όμως με την έλευση των ραδιενεργών υλικών, δεν μας μένει πλέον άλλη επιλογή. Υπήρξε μία καταδικαστική αναφορά για τις πυρηνικές εγκαταστάσεις στο Σέλλαφηντ της Κούμπρια, πριν μερικά χρόνια, σχετικά με την παραποίηση του ιστορικού ασφαλείας σε ένα εργοστάσιο παραγωγής καυσίμων πλουτωνίου, ενώ, πιο πρόσφατα, αποκαλύψεις από τον Οργανισμό Ασφαλείας Τροφίμων (Food Standards Agency) για αυξημένα επίπεδα ραδιενεργών χημικών μέσα και γύρω από τις πυρηνικές εγκαταστάσεις, δικαίως ήγειραν ανησυχίες για την ασφάλεια στην περιοχή. Το Πλουτώνιο υπάρχει μέσα στα κύτταρα φυτών και ζώων, περνάει μέσα από την διατροφική αλυσίδα, χωρίς να μπορεί να καταστραφεί ή να εξουδετερωθεί, και παραμένει ραδιενεργό για χιλιάδες χρόνια. Αυτά δεν είναι μόνο θέματα που απασχολούν το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά είναι ενδεικτικά εκείνων που υπάρχουν παγκοσμίως και που χρειάζονται πολύ προσεκτική εξέταση, τη στιγμή που η ανθρωπότητα κλείνει τα μάτια μπροστά σ' αυτό με κίνδυνο να αφανιστεί. Λέγεται ότι ο μυθολογικός Πλούτωνα τυφλώθηκε από τον Δία, ώστε να μοιράζει αδιάκριτα τον πλούτο του και ούτε, ασφαλώς, στη διανομή των ραδιενεργών κατάλοιπων από κακή χρήση πυρηνικής ενέργειας θα υπάρξει ευνοιοκρατία, καθότι θα μεριστούν σε όλους μας ανεξαιρέτως.

Το ύψος της καταστροφικής δύναμης στα χέρια των λίγων ισούται με το ύψος της εποικοδομητικής πνευματικής δύναμης που η ανθρωπότητα είναι τώρα ικανή να απελευθερώσει, εφόσον σταθεί δυνατόν να λάβει χώρα μια αλυσιδωτή αντίδραση κάτω από τις κατάλληλες συνθήκες. Ο Πλούτων είναι ένας από τους τρεις εξώτατους πλανήτες, που συχνά αναφέρονται ως υπερβατικοί πλανήτες, επειδή σχετίζονται με τις δυνάμεις του μετασχηματισμού του εγώ εντός της προσωπικότητας. Η δύναμή τους μπορεί να χρησιμοποιηθεί για κοινωνικό και ατομικό μετασχηματισμό, φέρνοντας την κατάργηση των πλουτοκρατικών θεσμών και της εγωιστικής διαβίωσης. Εν τούτοις, αν οι ευκαιρίες δεν αξιοποιηθούν, η εντατικοποίηση αυτών των αντι-κοινωνικών προτύπων μπορεί να συνεχιστεί έως του σημείου της καταστροφής. Αν η ανθρωπότητα μπορέσει να απαλείψει τις αρνητικές σκεπτομορφές που δημιουργήθηκαν στην εποχή των Ιχθύων, ο Πλούτων παρέχει ένα από τα κλειδιά για ένα λαμπρότερο μέλλον. Ως εσωτερικός κυβερνήτης των Ιχθύων μπορεί να μας βοηθήσει να αντιδράσουμε θετικά και πνευματικά στο κλείσιμο της εποχής των Ιχθύων και να απαλλάξουμε την ανθρωπότητα από τα δεσμά μέσω απάρνησης και θυσίας.

Η πνευματική διέγερση της ανθρωπότητας αυξάνει με γοργούς ρυθμούς. Η διαμάχη, η πίεση και η κρίση που προκύπτουν από την αντίσταση στον μετασχηματισμό είναι πλέον ορατή σε παγκόσμια κλίμακα. Με την βοήθεια εκείνων που γνωρίζουν τί διακυβεύεται, μια εξάισια μεταμόρφωση μπορεί να πραγματοποιηθεί και μια πνευματοποιημένη ανθρώπινη οικογένεια να έρθει σε ύπαρξη, οδηγώντας τη γη και τα βασίλεια της φύσης με ασφάλεια μέσω του εικοστού πρώτου αιώνα σε αυξημένες καταστάσεις «ζωντανίας». Οι Ιχθείς είναι το ζώδιο αμφοτέρων, του θανάτου και της ζωής, της οδυνηρής απώλειας και της χαρούμενης απολαβής. Είναι το ζώδιο των αποχαιρετισμών και των ανανεώσεων, καθώς ο προσκυνητής του πνευματικού εξέρχεται από το ανθρώπινο βασίλειο, προκειμένου να επανεμφανιστεί στην καρδιά του. Αυτή η επανεμφάνιση αποτελεί τη νέα όψη του παγκόσμιου σωτήρα και, μέσω αυτής, η γραμμή ζωής της Ιεραρχίας έχει τη δυνατότητα να φτάσει μέχρι κάτω στο ανθρώπινο βασίλειο και να το βοηθήσει να αναπροσανατολιστεί προς την πραγματικότητα. Η υπόσχεση των Ιχθύων, τότε θα εκπληρωθεί, καθώς «οι υπηρέτες γίνονται οι σωτήρες και επιστρέφουν στον τόπο τους».

1. *Εσωτερική Αστρολογία*, σελ. 79, Αλίκη Μπέιλη
2. *Ελλάδα και Ρώμη – Μύθοι και Θρύλοι* - Η Α Guerber
3. *Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός*, σελ. 761-762, Αλίκη Μπέιλη